

นศพ.เรียนดี กิจกรรมเด่น

“น้องมินท์” อรชา ชูเชิด

สวัสดีค่ะพี่เพื่อน้องทุกคน ดิฉัน นักศึกษา แพทย์อรชา ชูเชิด กำลังจะขึ้นไปสู่การเรียนแพทย์ชั้นปีที่ 3 ด้วยความรู้สึกลึกซึ้งตื่นเต้นพร้อมกับการปาดน้ำตาซึ่งไม่รู้ว่ามาจากความดีใจหรือความรู้สึกอะไรกันแน่ TT แต่ระหว่างทางที่ก้าวผ่านมานั้นช่างเต็มไปด้วยความประทับใจมากมายให้ได้เรียนรู้ ศึกษา ไม่เฉพาะแค่ด้านวิชาการ แต่ยังสามารถพัฒนาทักษะในด้านการใช้ชีวิต เรียนรู้การทำงาน เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้และผู้รับทำให้เกิดคำว่ามิตรภาพขึ้นมา เรียนรู้ถึงสิ่งที่เรียกว่าผิดหวัง หหมดกำลังใจ ให้กำลังใจช่วยเหลือ และแบ่งปัน สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับฉันเมื่อฉันได้มีโอกาสเป็นผู้กำกับละครเวทีเรื่อง **“บรรทัดสุดท้าย”**

ในทุกๆ ชั้นของแต่ละปีจะต้องทำโปรเจกต์ใหญ่ของรุ่นตัวเอง เช่น ปี 1 คือทำค่ายรามาภิธาน ปี 2 คือทำงานรับน้อง ส่วนปี 3 นั้นคือ การทำละครเวที ซึ่งละครเวทีที่ทำเป็นละครการกุศล เปิดให้ประชาชนภายนอกได้เข้ามาชมศักยภาพของนักศึกษาแพทย์ที่มีจุดมุ่งหมายว่าเราไม่ได้เก่งเฉพาะเรื่องเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถเป็นดาราเล่นละคร สร้างสรรค์ผลงาน มีหัวด้านศิลป์อีกด้วย ซึ่งปี 2557 นี้ก็ตรงกับรุ่นฉันพอดี เราแสดงกันมา 7 ครั้งติดต่อกัน ซึ่งก็อย่างที่บอกไปคือ เพื่อนทั้งรุ่นโหวตคะแนนเป็นเอกฉันท์ว่าฉันได้เป็นผู้กำกับฝ่ายหญิงพร้อมกับอีก

คนหนึ่งคือแม็กโก้ เป็นผู้กำกับฝ่ายชาย อาจจะเป็นเพราะว่าปีที่แล้วฉันแสดงเป็นนางเอกเพื่อนๆ เลยไว้วางใจเพราะถือว่ามีโอกาสศึกษางานมาแล้วก็เป็นได้

การเป็นผู้กำกับนั้นไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดเลย งานของผู้กำกับคือคอยดูทุกอย่างที่จะออกสู่สายตาผู้ชม คือทั้งการแสดง ดนตรี ไฟเสียง บทละคร ฉาก เอ้อออ...ปีที่แล้วง่ายกว่าเยอะจริงๆ เพราะรับผิดชอบแค่การแสดงของตัวเองเท่านั้น แต่ยังไงเราก็รับงานนี้ไปแล้วเราอยากทำงานนี้ เพราะเป็นประสบการณ์ที่คงไม่มีใครได้สัมผัสง่าย ๆ ก็เอาว่า เต็มที่ซะหน่อย

เริ่มด้วยเขียนบท เป็นอะไรที่หนักหน่วงมาก เพราะเราต้องคิดเรื่องเองทั้งหมด ทำงานร่วมกับทีมเขียนบท 5 คนซึ่งต้องเริ่มจากศูนย์ ค่อยๆ คิดว่าจะเอาแนวเรื่องแบบไหน ปัญหาที่พบคือบางครั้งความคิดเห็นอาจไม่ตรงกันบ้าง บางคนก็ยึดถือความคิดตัวเองมากเกินไป การประชุมนั้นก็ใช้เวลาหลังเลิกเรียน เชื่อมั้ยว่าใช้เวลากับการเขียนบทอย่างเดียวอยู่ถึงครึ่งปีเลย พุดแล้วก็เหนื่อยเลย 55

ต่อมาคือส่วนของการแสดง อันนี้เป็นส่วนที่เข้าไปคลุกคลีด้วยมากที่สุดเริ่มจากการคัดตัวนักแสดง การเวิร์คช็อปเรียกได้ว่าอยู่ด้วยกันตลอดสองเดือนเต็มๆ ได้เรียนรู้นิสัยใจคอกัน ต้องเสียสละเวลาปิดเทอมของตัวเองเพื่อซ้อมละครซึ่งฉันก็ค่อนข้างจริงจังเมื่อซ้อม แต่เวลาพักก็ก็จะเฮฮา ไม่ปล่อยให้หนักแสดงต้องกดดันช่วยกันดี ช่วยกันชมเพื่อให้ละคร ออกมาดีที่สุดในที่สุด เราต้องซ้อมให้คุ้มค่ากับเวลาที่ใกล้เข้ามา เราจึงมีมาตรการคนมาสายคือ ใครมาสายครั้งที่เท่าไรแล้วคุณด้วยนาฬิกาที่เกิน เช่นมาสายครั้งที่ 4 เวลาเกินไป 15 นาทีก็ต้องจ่าย 60 บาท เชื่อมั้ยว่าครั้งที่สายมากที่สุดทำสถิติไว้ได้คือ 11 ครั้ง แต่ก็ต้องหยอดลงในกระปุกแบบฝืนใจเจ็บกันไป ตอนนี้นั้นเงินในกระปุกมีเยอะมาก รวยกันเลยทีเดียว (แต่ตอนนี้กระปุกนั้นไม่รู้อยู่ที่ไหนแล้ว 5555)

“บางทีคุณอาจมีศักยภาพอื่น ๆ หลากหลายด้านซ่อนอยู่ในตัวเพียงแต่รอว่าเมื่อไหร่คุณจะมีโอกาสให้มันได้แสดงออกมากเท่านั้น”

นักศึกษาแพทยธรษา ชูเชิด

ส่วนเรื่องดนตรีคือจะมีฝ่ายดนตรีอยู่แล้วก็บอกว่าต้องการให้ฉากไหนมีเพลง อารมณ์ต้องประมาณไหน ซึ่งทำได้ดีมาก ปรบมือ สำหรับเรื่องแสงและเสียงก็จะมีฝ่ายโสตคอยคุมในวันจริง ติดต่อเรื่องการเช่าไมค์และลำโพงต่างๆ ให้ ส่วนสุดท้ายคือฉาก ซึ่งเป็นฝ่ายที่มีคนมากที่สุด และต้องใช้หัวทางด้านศิลป์หนักเอาการ ซึ่งจะต้องคุยกันตลอดว่าอยากได้ออกมาเป็นแบบไหน และต้องมีอุปกรณ์อะไรบ้างให้ตรงกับบทที่เขียนมา ซึ่งทุกคนก็ร่วมมือร่วมแรงช่วยกันเป็นอย่างดี บางครั้งอาจมีตะกุกตะกักบ้าง แต่ก็สามารถผ่านมาได้โดยความช่วยเหลือของทุกคน

การได้มาเป็นส่วนสำคัญในละครเวทีครั้งนี้ทำให้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง สนุกกับเพื่อนใหม่ๆ มากขึ้น ได้มีประสบการณ์ที่ถือว่าดีอีกสิ่งหนึ่งที่เข้ามาในชีวิต ฉันภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างชื่อเสียงให้ตัวเอง ให้กับละครเวทีของรุ่น และให้กับคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีค่ะ

บางทีคุณอาจมีศักยภาพอื่น ๆ หลากหลายด้านซ่อนอยู่ในตัว เพียงแต่รอว่าเมื่อไหร่คุณจะมีโอกาสให้มันได้แสดงออกมากเท่านั้น เพียงแค่อย่าปิดกั้นตัวเองกล้าคิด กล้าฝัน บางทีคุณอาจจะทำให้ตัวเองประหลาดใจก็เป็นได้ สุดท้ายนี้ขอฝากละครเวทีของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีของน้องรุ่นต่อไปด้วยนะค่ะ ของเค้าดีจริง ชอบคุณค่า